

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-114/21-7

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda mr. sc. Mirjane Juričić, predsjednice vijeća, Borisa Markovića i Blanše Turić, članova vijeća te više sudske savjetnice Tatjane Ilić, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja kojeg zastupaju odvjetnici iz odvjetničkog društva protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, uz sudjelovanje zainteresirane osobe Županijske uprave za ceste Primorsko-goranske županije, Rijeka, Nikole Tesle 9/X, koju zastupa odvjetničko društvo radi obnove postupka utvrđivanja infrastrukturnog operatora i utvrđivanja visine naknade za pravo puta, na sjednici vijeća održanoj 30. lipnja 2021.

presudio je

I. Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje rješenja tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, KLASA: UP/I-344-08/21-04/01, URBROJ: 376-08-21-4 od 26. veljače 2021.

II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora.

III. Nalaže se tužitelju da zainteresiranoj osobi Županijskoj upravi za ceste Primorsko-goranske županije nadoknadi trošak upravnog spora u iznosu od 3.125,00 kuna u roku od 60 dana od primitka ove presude.

IV. Ova presuda će se objaviti u Narodnim novinama.

Obrazloženje

1. Pobijanim rješenjem tuženika, KLASA: UP/I-344-08/21-04/01, URBROJ: 376-08-21-4 od 26. veljače 2021. odbijen je zahtjev tužitelja za obnovu postupka i poništenje točke III. rješenja Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, KLASA: UP/I-344-03/17-11/2343, URBROJ: 376-10-16-14 od 1. ožujka 2018., te je odbijen tužiteljem zahtjev za naknadu troška.

2. Protiv osporenog rješenja tužitelj je podnio tužbu zbog bitne povrede pravila postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. U tužbi navodi u bitnom da svoj prijedlog za obnovu upravnog postupka temelji i obrazlaže pozivom na drukčiju odluku o rješenju prethodnog pitanja o kojem je tuženik raspravio u okviru upravnog postupka utvrđivanja tužitelja infrastrukturnim operatorom i obveznikom plaćanja naknade za pravo puta, a o kojem pitanju je u okviru parničnog postupka, kao o glavnom pitanju, pravomoćnom

presudom odlučio nadležni sud (članak 123. stavak 2. točka 3. Zakona o općem upravnom postupku). Naime, tuženik je u konkretnom slučaju u potpunosti zanemario pravomoćnu presudu Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske i njezine učinke na upravni postupak koji je pokrenut povodom zahtjeva zainteresirane osobe radi utvrđivanja tužitelja infrastrukturnim operatorom i obveznikom plaćanja naknade za pravo puta, a posebno na njezine učinke u pogledu odluke o prethodnom pitanju o kojem je izravno ovisilo donošenje rješenja i izricanja obveze tužitelju na plaćanje naknade za pravo puta. Obrazlažući razloge odbijanja prijedloga za obnovu postupka tuženik navodi da iako je postojanje drugog prava u smislu odredbe članka 8. stavka 4. Pravilnika o potvrdi i naknadi o pravu puta, uvjet za prestanak plaćanja obveze, navedena činjenica postojanja drugog prava (ugovora) nije od značaja, niti je odlučna za utvrđivanje infrastrukturnog operatora za EKI te količine i visine naknade za pravo puta. Suprotno takvom obrazloženju ističe da je u dosadašnjoj praksi tuženika i ovog Suda zauzet stav da se odredba članka 8. stavka 4. navedenog Pravilnika tumači i primjenjuje na način da nema procesnih i materijalnih pretpostavki, da tuženik utvrđuje naknadu za pravo puta ako postoji koje drugo pravo po kojem infrastrukturni operator već plaća naknadu za korištenje cestovnog zemljišta. Takvim obrazloženjem tuženik u pobijanom rješenju proturječi dosadašnjoj praksi i pravnim stajalištima ovog Suda te vlastitim obrazloženjima iz rješenja od 2018. godine te obrazloženjima ovoga Suda u njegovoj presudi, UsII-364/18-8 od 20. veljače 2019. godine. Unatoč pravomoćnoj presudi nadležnog suda kojom je utvrđeno kako je otkaz predmetnog ugovora o služnosti neosnovan i bez pravnog učinka te unatoč vezanosti tuženika njezinim utvrđenjima u smislu članka 55. Zakona o općem upravnom postupku, tuženik protivno svim pravilima istu odbija primijeniti na konkretan slučaj. Smatra da bi u slučaju njegovog opstanka tužitelj zainteresiranoj osobi bio dužan plaćati dvije naknade za korištenje nekretnina i to po dvije različite pravne osove, odnosno naknadu za pravo služnosti prema ugovoru o služnosti, jer je ugovor o služnosti i dalje na snazi i proizvodi pravne učinke te naknadu za pravo puta prema rješenju čija se obnova tražila. Tužitelj predlaže da ovaj Sud u smislu članka 26. u vezi s člankom 7. Zakona o upravnim sporovima održi raspravu. Predlaže također da sud usvoji tužbeni zahtjev i poništi rješenje tuženika od 26. veljače 2021 te dopusti obnovu postupka, poništi točku III. rješenja HAKOM-a, KLASA: UP/I-344-03/17-11/2343, URBROJ: 376-10-18-14 od 1. ožujka 2018. godine, odbaci, odnosno odbije zahtjev zainteresirane osobe za utvrđivanjem tužitelja kao obveznika plaćanje naknade za pravo puta te naloži zainteresiranoj osobi da tužitelju nadoknadi troškove postupka i obveže tuženika na podmirenje troškova ovog postupka, podredno da usvoji tužbeni zahtjev te poništi osporeno rješenje i obveže tuženika na podmirenje troškova upravnog spora.

3. Tuženik je u odgovoru na tužbu ostao kod razloga navedenih u obrazloženju osporenog rješenja te je istaknuo da se pri donošenju osporenog rješenja držao stavova suda kao i stava suda iznesenog u presudi, UsII-369/20-9. U bitnom navodi da se u konkretnom slučaju ne radi o postupku iz članka 8. stavka 4. Pravilnika, niti je rješenje doneseno na temelju te odredbe te je ocjena valjanosti otkaza ugovora o služnosti nema značenje prethodnog pitanja u smislu članka 55. ZUP-a, niti je od utjecaja na drugačije rješavanje ove upravne stvari. U odnosu na zahtjev za naknadu odvjetničkog troška u postupku pred HAKOM-om poziva se na članak 161. ZUP-a koji se odnosi na troškove stranke, a koji ne propisuje da troškovi postupka obuhvaćaju nagradu za rad odvjetnika. Predlaže sudu da odbije tužbeni zahtjev.

4. Zainteresirana osoba Županijska uprava za ceste Primorsko-goranske županije u odgovoru na tužbu obrazlaže zbog čega smatra da uvjeti za obnovu postupka nisu ispunjeni. Smatra da je pobijano rješenje tuženika u cijelosti zakonito te predlaže sudu da odbije tužbeni zahtjev.

5. Tužbeni zahtjev nije osnovan.

6. Na temelju razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja u smislu odredbe članka 55. stavka 3. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17. – dalje: ZUS), ovaj Sud ocjenjuje da osporenim rješenjem nije povrijeđen zakon na štetu tužitelja.

7. Kako to proizlazi iz spisa predmeta dostavljenog sudu uz odgovor na tužbu tužitelj je podnio tuženiku prijedlog za obnovu postupka i poništenje točke III. rješenja, KLASA: UP/I-344-03/17-11/2343, URBROJ: 376-10-18-14 od 1. ožujka 2018. godine koju je tuženik osporenim rješenjem, KLASA: UP/I-344-08/21-04/01, URBROJ: 376-08-21-4 od 26. veljače 2021. odbio.

7.1. Tužitelj je svoj prijedlog za obnovu postupka utemeljio na presudi Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, poslovni broj: PŽ-6372/2019 od 8. listopada 2020. godine kojom je utvrđeno da je otkaz Ugovora o osnivanju prava služnosti sadržan u izjavi o otkazu od 5. veljače 2018. godine neosnovan i bez pravnog učinka, smatrajući da se radi o razlogu za obnovu postupka propisanom u odredbi članka 123. stavka 2. točke 3. Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“, 47/09.).

8. Prema odredbi članka 123. stavka 2. točke 3. Zakona o općem upravnom postupku obnova postupka u kojem je doneseno rješenje protiv kojeg se ne može izjaviti žalba može se pokrenuti na zahtjev stranke ili po službenoj dužnosti bez vremenskog ograničenja ako se rješenje temelji na prethodnom pitanju, a nadležni sud ili javnopravno tijelo o tom je pitanju kasnije odlučilo u bitnim točkama drukčije.

9. Prema ocjeni ovog Suda utvrđenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske ne predstavlja razlog u smislu navedene odredbe iz članka 123. stavka 2. točke 3. Zakona o općem upravnom postupku, odnosno ovaj Sud nalazi da se ne radi o rješenju koje se temelji na prethodnom pitanju, radi čega bi trebalo dozvoliti obnovu upravnog postupka u konkretnom slučaju. Naime, presude drugih sudova, pa i presuda Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske na kojoj tužitelj temelji svoj prijedlog za obnovu upravnog postupka, a u vezi s otkazom ugovora o služnosti, prema ocjeni ovog Suda, ne dovodi do drukčijeg rješenja kako to pogrešno smatra tužitelj.

10. Tužitelj u tužbi među ostalim upućuje na odredbu članka 8. stavka 4. Pravilnika o potvrdi i naknadi o pravu puta („Narodne novine“, 152/11., 151/14. i 95/17.) prema kojoj obveza plaćanja naknade za pravo puta prestaje ako na nekretnini postoji koje drugo pravo na temelju kojeg infrastrukturni operator plaća naknadu za korištenje općeg dobra ili nekretnine. Smatra da je nevaljan otkaz ugovora o osnivanju prava služnosti zbog čega postoji druga osnova za plaćanje naknade za korištenje nekretnina. Međutim, u konkretnom slučaju, odnosno u postupku čiju obnovu tužitelj traži radilo se o postupku utvrđivanja infrastrukturnog operatora i visine naknade za pravo puta u smislu odredaba Zakona o elektroničkim komunikacijama („Narodne novine“, 73/08., 90/11., 143/12., 80/13., 71/14. i 72/17.), pa se ne radi o postupku propisanom navedenom odredbom Pravilnika, prema kojoj je postojanje ugovora kojim bi bilo regulirano plaćanje naknade za pravo puta bilo uvjet za prestanak obveze plaćanja naknade. Osim toga, u dosljednoj sudskoj praksi

već je iskazano stajalište da je izjava o otkazu ugovora koja je nesporno postojala u trenutku donošenja rješenja kojim se odlučivalo u tom postupku dovoljan dokaz o nepostojanju drugog prava na nekretnini.

Budući da se u ovom slučaju u postupku čiju obnovu tužitelj traži nije radilo o postupku u smislu odredbe članka 8. stavka 4. navedenog Pravilnika, niti je rješenje doneseno na temelju te odredbe, ocjena valjanosti otkaza ugovora o služnosti nema značenje prethodnog pitanja u smislu odredbe članka 55. Zakona o općem upravnom postupku bez rješavanja kojeg ne bi bilo moguće riješiti upravnu stvar utvrđivanja infrastrukturnog operatora, a posljedično tome i određivanje naknade za pravo puta. Posebno treba istaknuti da iz tog razloga presude drugih sudova, pa i presuda Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske u vezi otkaza ugovora o pravu služnosti ne dovodi do drugačijeg rješenja i ne predstavljaju razlog za obnovu postupka propisan člankom 123. stavkom 2. točkom 3. Zakona o općem upravnom postupku.

11. Što se tiče prijedloga tužitelja za održavanje rasprave pred ovim Sudom valja istaknuti da tužitelj, tuženik, a niti zainteresirana osoba nisu doveli u pitanje pravilnost činjeničnog stanja utvrđenog u postupku odlučnog za pravilno rješavanje predmetne upravne stvari, pa je ovaj Sud predmetni spor riješio bez održavanja javne rasprave ocijenivši da su u konkretnom slučaju raspravljena sva pitanja, odnosno ona koja su odlučna za donošenje pravilnog rješenja te razlozi zbog kojih se osporeno rješenje osporava ne zahtijevaju daljnja činjenična utvrđenja.

12. Slijedom navedenog, trebalo je na temelju odredbe članka 57. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima presuditi kao u izreci presude (točka I. izreke presude).

13. Odluka o naknadi troškova spora (točka II. izreke presude) donesena je na temelju odredbe članka 79. stavka 4. Zakona o upravnim sporovima te je tužitelj odbijen sa zahtjevom za naknadu troškova spora, jer nije uspio u predmetnom upravnom sporu, dok je zainteresiranoj osobi na temelju odredbe članka 79. stavka 4. Zakona o upravnim sporovima na temelju Tarifnog broja 23. točke 1. i Tbr. 42. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine", 142/12., 103/14., 118/14. i 107/15.) dosuđen trošak spora koji se odnosi na sastav odgovora na tužbu uvećan za porez na dodanu vrijednost u ukupnom iznosu od 3.125,00 kuna (točka III. izreke presude).

14. Odluka o objavi presude u Narodnim novima temelji se na odredbi članka 14. stavka 8. Zakona o elektroničkim komunikacijama (točka IV. izreke presude).

U Zagrebu, 30. lipnja 2021.

Predsjednica vijeća
mr. sc. Mirjana Juričić, v.r.

Za točnost otpavka - ovlaštenu službenik

